

"Zeptejte se sami sebe" - damská kolekce

Bakalářská práce

Studijní program: B3107 – Textil
Studijní obor: 3107R006 – Textilní a oděvní návrhářství
Autor práce: **Valeriia Alina**
Vedoucí práce: doc. ak. mal. Svatoslav Krotký

"Ask yourself"

Bachelor thesis

Study programme: B3107 – Textil
Study branch: 3107R006 – Textile and Fashion Design - Textile and fashion design (Liberec)

Author: **Valeriia Alina**
Supervisor: doc. ak. mal. Svatoslav Krotký

Technická univerzita v Liberci
Fakulta textilní
Akademický rok: 2015/2016

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Valeriia Alina**
Osobní číslo: **T13000249**
Studijní program: **B3107 Textil**
Studijní obor: **Textilní a oděvní návrhářství**
Název tématu: **"Zeptejte se sami sebe" - dámská kolekce**
Zadávající katedra: **Katedra designu**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

1. Rešerše využití textilních struktur v oděvu.
2. Vzorníky textilních struktur.
3. Realizace autorské tkaniny.
4. Realizace oděvní kolekce s využitím autorské tkaniny.
5. Fotodokumentace.

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy: **25**

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam odborné literatury:

Black,S.: "Eco-Chic, The Fashion Paradox", Black Dog Publishing 2011, ISBN 978 1 906155 09 4

Pastoureau,M.: "Modrá. Dějiny jedné barvy", Argo 2013, ISBN 978 90 257 0886 6

Vedoucí bakalářské práce: **doc. ak. mal. Svatoslav Krotký**
Katedra designu

Datum zadání bakalářské práce: **12. října 2015**

Termín odevzdání bakalářské práce: **13. května 2016**

Ing. Jana Drašarová, Ph.D.
děkanka

Ing. Renata Štorová, CSc.
vedoucí katedry

V Liberci dne 7. března 2016

Prohlášení

Byla jsem seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé bakalářské práce a konzultantem.

Současně čestně prohlašuji, že tištěná verze práce se shoduje s elektronickou verzí, vloženou do IS STAG.

Datum: 12. 05. 16

Podpis:

ANOTACE

Textilní průmysl je na druhém místě ve znečišťování životního prostředí. Každým rokem objem výroby textilu a oděvů roste, což dále zhoršuje ekologii. Ptala jsem se sama sebe, co je pro mě důležité v módě a co můžu jako návrhář dělat pro životní prostředí. Proto jsem chtěla ve svojí kolekci použít přírodní textilie a recyklované materiály.

Na základě těchto podmínek byla vytvořena dámská kolekce ze šesti modelů.

Všechny modely jsou vyrobeny z kvalitních přírodních materiálů a část oděvů byla vytvořena z ručně tkané textilie, která byla vyrobena z recyklovaných džínsů a je nosným prvkem celé kolekce.

KLÍČOVÁ SLOVA

oděvní kolekce, eco-móda, rychlá móda, udržitelná móda, recyklované materiály, ruční tkaní

ANNOTATION

The clothing industry is the second largest polluter industry in the world, next to oil industry. The amount of production of clothing and textiles is increased every year. I asked myself, what is important for me and what can I do as a designer. Therefore I used natural fabrics and recycled materials in my collection.

Based on these conditions was realized womenswear collection of six garments.

All pieces were made from natural and high quality materials and some garments were created from hand-woven fabric, which is made from recycled jeans and is a key element of the collection.

KEY WORDS

fashion collection, eco-fashion, fast fashion, sustainable fashion, recycled materials, hand-woven

OBSAH

1. ÚVOD.....	8
1.1. ÚVOD DO TÉMATU ‘ZEPTEJTE SE SAMI SEBE’	8
1.2. TRENDY SPOTŘEBITELSKÉHO CHOVÁNÍ.....	9
1.2.1. EKO-MÓDA.....	13
2. REALIZACE AUTORSKÉ TKANINY.....	15
2.1. PŘÍPRAVA DŽÍNSŮ NA TKANÍ.....	15
2.2. PŘÍPRAVA OSNOVY NA TKANÍ.....	16
2.3. FINÁLNÍ REALIZACE TKANINY.....	16
3. NÁVRHY A REALIZACE ODĚVNÍ KOLEKCE.....	18
3.1. CHARAKTERISTIKA ODĚVNÍ KOLEKCE.....	18
3.2. MATERIÁLY POUŽITÉ V KOLEKCI.....	21
3.2.1. BAVLNA.....	21
3.2.2. HISTORIE DŽÍNOVINY A DŽÍNSŮ.....	22
3.3. NÁVRHY.....	24
3.4. TECHNICKÝ NÁKRES A POPIS MODELU 1.....	31
3.5. TECHNICKÝ NÁKRES A POPIS MODELU 2.....	35
3.6. TECHNICKÝ NÁKRES A POPIS MODELU 3.....	40
3.7. TECHNICKÝ NÁKRES A POPIS MODELU 4.....	43
3.8. TECHNICKÝ NÁKRES A POPIS MODELU 5.....	47
3.9. TECHNICKÝ NÁKRES A POPIS MODELU 6.....	53
4. FOTODOKUMENTACE.....	56
5. ZÁVĚR.....	71
6. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	72

1. ÚVOD

1.2. ÚVOD DO TÉMATU 'ZEPTEJTE SE SAMI SEBE'

Hnací silou této bakalářské práce bylo vyzkoumat trendy spotřebitelského chování v moderním módním průmyslu. Mým úkolem bylo identifikovat faktory, které ovlivnily růst spotřeby oblečení, a zkoumat dopad, který to má na životní prostředí. Tyto faktory a dopady jsou popsány v teoretické části.

Ve své práci jsem chtěla prozkoumat koncept eko-módy a podle jakých zásad funguje. Jediným problémem není péče o životní prostředí a o zvířata, ale také péče o lidi, kteří pracují v továrnách. Studovala jsem způsoby, které mohou umožnit, aby se výroba oblečení stala etičtější a šetrnější k životnímu prostředí.

Ptala jsem se sama sebe, co mohu jako designér udělat. Chtěla jsem vytvořit kolekci na základě zásad ekologické výroby oděvů: využití recyklovaných materiálů a monomateriálů. Východiskem pro výtvarné zpracování práce, se tak stala samotná realizace autorské tkaniny na tkacím rámu. Pro realizaci tkaniny byly použity staré džíny, které jsou zakoupené v second handu. Tkanina vedla k navrhnutí a realizaci damské kolekci o šesti modelech. Cílem této práce bylo vytvořit nositelné oděvy z výsledné tkané struktury, jako je sukně, šaty, kombinéza a bunda. Další prvky kolekce byly vyrobeny z vysoce kvalitní přírodní bavlny. V kolekci jsou také použity kovové spony a perleťové knoflíky. Barevnost kolekce vycházela z bílé barvy a různých odstínů modré barvy.

1.2. TRENDY SPOTŘEBITELSKÉHO CHOVÁNÍ

Móda a nakupující ve 21. století jsou velmi odlišní od módy a spotřebitelů 20. století. Móda se stala otevřenější a přístupnější. Nyní si můžeme koupit levné věci v takových obchodech jako je H&M, ZARA, Forever 21, Primark a jiné. To vede k tomu, že člověk může mít více oblečení, než ve skutečnosti potřebuje.

Za posledních 15 let se módní průmysl změnil. Móda zvýšila tempo a zlevnila. Kolekce oblečení, které se objevují na Fashion weeku, budou v prodeji za 6 měsíců. Tak pracuje luxusní segment. Ve společnostech, jako jsou Zara a H&M, tento proces trvá asi dva týdny. Tyto společnosti vyrábějí levné oblečení, které kopíruje trendy a neustále dodávají nové produkty do svých obchodů. Mají nižší výrobní a mzdové náklady, a to znamená nižší náklady celkové, což povede k nižším cenám. Společnosti jako Zara mají svou výrobu v Evropě a asi 13% výroby v Číně a Turecku. Dodání zboží z Číny trvá asi tři týdny a 5 dnů z Turecka. Obchody tohoto typu jsou navrženy tak, aby splňovaly okamžité potřeby. Jsou založeny na principu impulsního nakupování. Nové styly nahrazují staré a to je hlavní myšlenka nové módy. Rychlá móda (Fast fashion) nahradila výlučnost, šarm, originalitu a luxus starého typu módy.[3]

Také rozvoj internetu silně ovlivnil módní průmysl. Člověk je zahlcen informacemi. To vedlo k tomu, že značky bojují o pozornost kupujících, aby udržely zájem o své produkty. Většina společností má své vlastní stránky na sociálních sítích (Facebook, Instagram atd.) a on-line obchody. Lidé z celého světa sledují on-line módní přehlídky z fashion weeků. Prohlíží fotografie z instagramu, které se zobrazují v reálném čase. Na snapchatu můžeme vidět, jak se připravují na přehlídku modelky a návrháři. To vytváří efekt přítomnosti. Vliv dostupnosti a otevřenosti. Jonathan Anderson, kreativní ředitel J.W.Anderson a Loewe, v rozhovoru s Buro 24/7 řekl: "Móda – je konkurenční prostředí. Lidé hodnotí vaši nejnovější kolekci. Díky vývoji sociálních sítí, Instagramu a množství informací, které obdržíme každý den, se lidé velmi rychle nudí. Každá přehlídka má být zvláštní, aby zaujala diváka. Když ztratíte jejich pozornost, můžete přijít o všechno. Dokonce i hlavní módní domy nyní žijí těmito pravidly. Nuda je hlavní nepřítel." [5]

Důsledkem boje s levným oblečením H&M a ZARA a taky jinými obchody s levným oblečením jsou hlavní módní domy nuceny uvést až 6 kolekcí ročně. Například Christian Dior prezentuje 8 kolekcí za rok: pret-a-porte jaro-léto a podzim-zima, pre-fall a cruise, couture léto a zima a ještě dvě kolekce pro muže. Takže někteří návrháři pracují ne jenom na svoji značku nebo na módní

dům, ale na několik firem. Například nejznámější návrhař naší doby, Karl Lagerfeld pracuje pro tři značky – Chanel, Fendi a svůj vlastní Karl Lagerfeld. A tak pracuje a pracovalo mnoho návrhářů v luxusním segmentu. Jonathan Anderson pracuje pro Loewe a J.W.Anderson. Raf Simons pracoval pro Christian Dior a svoji vlastní mužskou značku Raf Simons, a před prací v Dioru, dělal kolekce pro svoji značku a italskou módní značku Jill Sander. Ve firmě Balenciaga vyměnili Alexandra Wang, který také dělal kolekce pro svoji firmu, za Demna Gvasalia, gruzínského návrháře, který pracuje i pro značku Vetements. To vede ke krizi nápadů. Návrháři nemají čas vymýšlet nové střihy, nevyužívají nové technologie. To, co vidíme na fashion weecích, je ve většině zpracování myšlenky z minulosti. O nedostatku času, řekl v rozhovoru s Katherine Chorin pro časopis System bývalý kreativní ředitel Christian Dior Raf Simons: “Udělalí jsme tuto kolekci (jaro-léto 2016) za tři týdny. Kolekce (pre-podzim 2015), kterou představovali v Tokiu, byla hotová také za tři týdny. Obecně platí, že vše se děje za tři, maximálně pět týdnů.”[4]

To vše nejen vyčerpává lidi, kteří pracují v módním průmyslu, ale také spotřebitele. Je to neudržitelná pozice pro módu jak ve střednědobém, tak dlouhodobém výhledu. Móda byla vždy globální záležitost. Textilní průmysl je významný ekonomický hráč na trhu. V tomto průmyslu je zaměstnáno skoro miliarda lidí (2,7 milionů v EU). Oblečení má nyní menší hodnotu než před několika desítkami let. Prodej oblečení vzrostl o 60 procent za posledních 10 let. Spotřeba oděvů se trojnásobně zvýšila. Většina lidí začala kupovat oblečení segmentu mass-market, jako je například H&M, ZARA, Primark atd. Používají ve své výrobě levnější a méně kvalitní materiály. Při výrobě používají chemikálie, které mohou být toxické pro lidi pracující v továrnách a také i pro životní prostředí. Například pro účely bělení textilií se při výrobě používá chlór, který dráždí kůži a oči a je silně dráždivý pro plicní tkáň, což způsobuje plicní edém. V procesu barvení textilií se používá kyselina sírová(H_2SO_4) a kyselina chlorovodíková(HCl). Zvláštní nebezpečí představuje kyselina chlorovodíková – jedná se o leptavé účinky na kůži a sliznici. Při styku s kyselinou chlorovodíkovou s očima může dojít ke ztrátě zraku, při kontaktu s vodným roztokem kyseliny chlorovodíkové se může vyvinout dermatitida. Mnoho barviv dráždí pokožku a způsobují dermatitidu.[12] Největší škody páchá textilní průmysl na vodní prostředí. Odpadní voda obsahuje toxické látky. Odpadní voda jsou znečišťovány chemikáliemi, jako je amoniak, oxid dusnatý, chlorovodík, oxid chrómu, formaldehyd a párami kyseliny octové. Znečištění odpadních vod nefixovanými barvivy je vážným ekologickým problémem nejen kvůli možnému ohrožení zdraví lidí a zvířat, ale také kvůli znečištění suspendovanými částicemi, které je jasně

viditelné pouhým okem. Při typickém jednobarevném barvení je fixace barviv 90%, ale při tisku vzoru na tkanině s použitím reaktivního barviva je fixace barviv 60% nebo méně. To znamená, že více než třetina z reaktivního barviva vstoupí do odpadní vody a do půdy. Továrny jsou nuceny instalovat vodní filtry, ale tyto čistící nástroje jsou velmi drahé.[13] Nejčastěji se jejich výroba provádí v zemích třetího světa (Čína, Kambodža, Bangladéš a další) s levnou pracovní silou. Lidé pracující v těchto továrnách jsou v nejvíce zranitelném postavení.

Mnoho lidí se již začalo zajímat o to, jak a kým bylo vyrobeno jejich oblečení. V novinách a časopisech, a hlavně na internetu se publikují články o pracovních podmínkách v oděvních závodech a o použitých materiálech. Existuje více společností, které se snaží, aby byla jejich produkce šetrná k životnímu prostředí, a o použití ekologických materiálů. První vlna eko-módy se objevila v devadesátých letech 20. století. Jednalo se o firmy, které se zajímaly o to, jak jsou jejich produkty šetrné k životnímu prostředí. Prvními společnostmi, které vznikaly s myšlenkami eko-módy jsou Katharine Hamnett, People Tree, Gossypium a Ciel. Používaly při výrobě ekologickou bavlnu a recyklované materiály. Dnešní eko-móda je založena na kombinaci ekologických a etických principů s koncepty inovace a vysokou úrovní estetiky. Používání organické bavlny a recyklovaných tkanin vede k menšímu množství odpadu a delší životnosti.[1]

V dnešním kontextu zvýšené obavy ohledně globálního klimatu a otázek životního prostředí, nedostatku zdrojů energie a etické výroby, je zde nový názor, který tvrdí, že je potřeba módu zpomalit. Lidé vždy touží po nových věcech, což vede k vysoké poptávce. Je to právě tato lidská potřeba, která vytváří cykly módy. Eco-móda se musí snažit být normou - nikoli výjimkou - a vyžaduje přezkoumání všech zásad a postupů ve výrobě, navrhování a marketingu oblečení. Spotřebitelé mohou mít velký vliv na pozitivní změny, jakmile budou informováni o problémech, a jakmile jim budou nabízeny alternativy, které splňují přijatelné etické a módní standardy.

Existuje několik způsobů, jak řešit problémy, které nyní existují v módě. Některé z nich mohou výrazně pomoci životnímu prostředí. Například můžeme přijít na nové způsoby výroby, aby se oblečení dalo znovu použít, nebo se dala prodloužit jeho životnost. Dalším důležitým způsobem je recyklace textilu. Tento způsob zahrnuje destrukci starého textilu, a nebo jeho zpracování do něčeho nového, co umožní jeho opakované použití. Můžete také prodloužit životnost oděvu tím, že ho budete opravovat. Opravováním a tvorbou nových věcí ze starých kusů textilu je možné rozvíjet své tvůrčí schopnosti. Mohou být také použity stejnorodé materiály, které

umožňují efektivnější recyklování oblečení. Samozřejmě, že způsob, který přispívá ke zlepšení životního prostředí, je použití ekologicky šetrných materiálů a barviv ve výrobě. Také je potřeba využít kvalitních materiálů. Dalším způsobem je výroba multifunkčního oblečení. Můžete si také koupit oblečení ze second handu. To šetří nejen peníze, ale také pomáhá přírodě. Musíme se snažit zajistit, aby ekologická produkce se stala normou spíše než výjimkou.[1]

1.2.1 EKO-MÓDA

První ekologické hnutí byli hippies v polovině šedesátých let 20. století. Hippies začali s alternativním, nekomerčním životním stylem. Lidé začali šít oblečení a barvit ho sami. Začali používat přírodní barvy a tkaniny z přírodních materiálů, jako je konopí, používali ručně malované látky a etnické motivy. Druhá vlna eko-módy se objevila více komerčním způsobem v roce 1990, jeden z jejích čelních představitelů byla módní americká společnost Esprit, se sídlem v San Franciscu, založená roku 1960. Její hlavní návrhářkou byla Lynda Grose. Esprit v roce 1994 zahájila svou první Ekokolekci. Také v tuto dobu se v Kalifornii zajímají o eko-módu takové společnosti, jako Patagonia a J.Crew. V módním časopisu *Drapers Records* ve Velké Británii v červnu 1994 byl publikován článek "Going green", v němž se říkalo, že značky jako Next a H&M, začaly zavádět eko kolekce do své nabídky. Také se v této době v Evropě zavádí nové standardy pro barvení textilií.

Velmi důležitá byla výstava *Craft Council's Well Fashioned*, která se konala v Londýně v roce 2006. Její kurátorem byla Rebecca Earley z Chelsea College of Art and Design. Shromáždila některé malé módní firmy z Velké Británie, a to zejména z módního londýnského East Endu. Tato výstava získala velkou publicitu v tisku. Výstava ovlivnila mysl mnoha mladých lidí a designérů. Některé společnosti se rozhodly pro změnu politiky. V lednu 2007, se společnost Marks&Spencer rozhodla přejít na plně ekologickou výrobu.

Dnes se spotřebitelé a designéři potýkají s ohromující řadou označováním a terminologie. Pojmy jako "sustainable", "organic", "green", "fair trade", "ethical", "eco", "bio" a "environmental". Je třeba, aby je spotřebitelé chápali a mohli provést srovnání a informovaná rozhodnutí. Nyní mají lidé dostatek oblečení pro všechny jejich potřeby. Musíme dosáhnout určité rovnováhy mezi mnoha faktory působícími na trhu, aby oblečení získalo dlouhodobou hodnotu a bylo trvanlivější. Nyní hrají design a etika obrovskou roli v tom, zda zákazník provede nákup nebo ne. Proto se nové myšlení stává stále důležitější ve světě módy a textilního průmyslu. Firmy by měly spotřebitelům nabídnout nové standardy pro ekologicky šetrné výrobky. I když existuje mnoho dobrých příkladů, jsme stále ještě daleko od prosazení těchto zásad, zejména na masovém trhu.

Od září 2006 se v rámci programu Fashion weeku v Londýně můžeme podívat na přehlídky firem, které jsou šetrné k životnímu prostředí. A nejenom v Londýně, takové přehlídky existují i

na výstavě *Slowhite* v Milanu, a také v Paříži na obchodní výstavě. Na těchto výstavách se ukazuje, že Eco-Móda může být užitečná nejenom pro naši planetu, ale i pro módní průmysl.[1]

Také takový velký představitel masového trhu, jako H&M přemýšlí o životním prostředí a etické výrobě oděvů. V roce 1997 švédská společnost sepsala *Code of Product*, kde byl předepsán průběh výroby, tak, aby měl co nejmenší negativní dopad na životní prostředí. *Sustainability Commitment* v únoru 2016 nahradil předchozí kodex. Nový kodex se zaměřuje na tři oblasti: spravedlivá mzda pro pracovníky v továrně, starost o životní prostředí a péči o zvířata.[9] V roce 2013 byla zahájena kampaň, jejímž cílem bylo shromáždit nežádoucí a staré věci. V každém obchodě H&M stojí koš, do kterého můžete dát své staré věci. Některé věci půjdou do second handů, a některé věci se budou recyklovat a znovu používat ve výrobním cyklu. Navíc má módní gigant také ekolinii *Conscious* a *Conscious Exclusive*, která je šitá z recyklovaných a snadno recyklovatelných materiálů.[8] Další z iniciativ společnosti v poslední době je vytvoření ceny *Global Change Awards*. První ceremoniál ocenění se konal v únoru 2016 ve Švédsku. Cenu jeden milion euro si rozdělilo pět týmů z Finska, Nizozemska, Itálie, Ameriky a Estonska. Vyhrály projekty, jako například zpracování bavlny pro výrobu nových tkanin, zpracování polyesteru s použitím mikrobů, servis pro výměnu odpadu mezi továrnami, výroba látky z pomerančové kůry a výroba látky pod vodou.[10]

On-line magazín *Corporate Knights* v lednu 2016 publikoval článek „Global 100 World’s Most Sustainable Corporations“. Seznam obsahuje také společnosti, které vyrábějí oblečení. Například firma Adidas je na pátém místě, H&M je na 20. místě, Marks&Spencer Group je na 21. místě a Kering (Gucci, Saint Laurent, Stella McCartney a další) je na 43. místě.[11]

2. REALIZACE AUTORSKÉ TKANINY

2.1. PŘIPRAVA DŽÍNSŮ NA TKANÍ

Roztrhnout džíny ve švech. Pak rozřezat podélně na proužky 0,7 cm. Aby získaly jemnou strukturu, je nutné proužky rozcuchat.

Obr. č. 1. Džíny

Obr. č. 2. Proužky z džínoviny

2.2. PŘIPRAVA OSNOVY NA TKANÍ

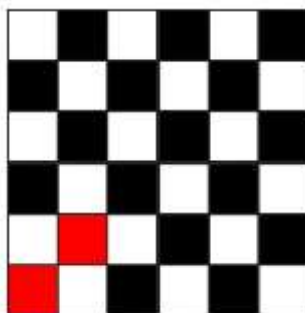
Pro osnovu byly používány bílé bavlněné nitě o jemnosti 330tex. Nitě byly nataženy na rám pro ruční tkaní.

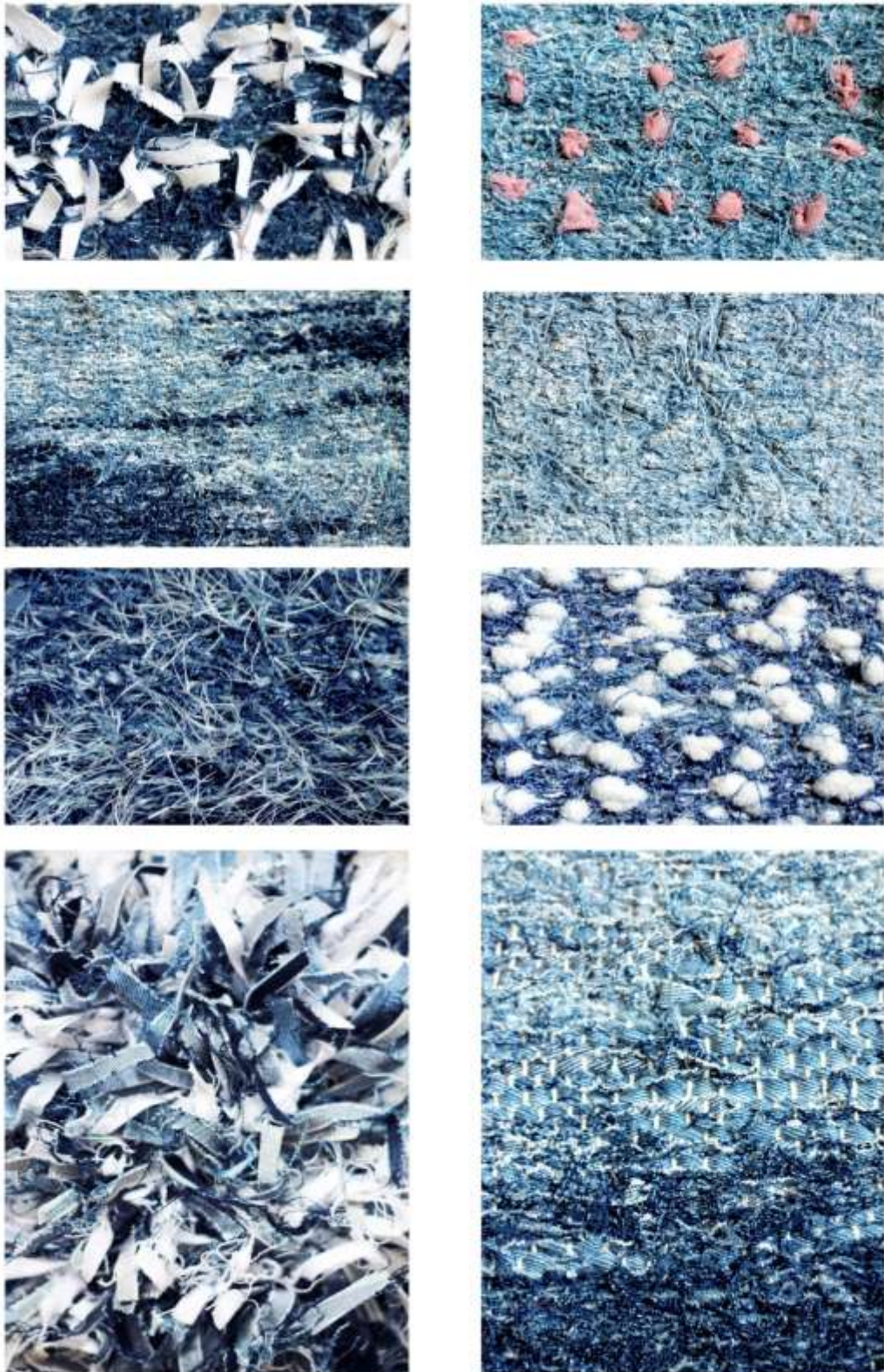
Obr. č. 3. Nitě osnovy

2.3. FINÁLNÍ REALIZACE TKANINY

Tkaní bylo realizováno základní plátňovou vazbou.

Obr. č. 4. Plátňová vazba

Obr. č. 5. Textilní tkané struktury z džínových proužku

3. NÁVRHY A REALIZACE ODĚVNÍ KOLEKCE

3.1. CHARAKTERISTIKA ODĚVNÍ KOLEKCE

Oděvní kolekce s názvem “Zeptejte se sami sebe” vycházela z konceptu eko-módy a jejích zásad. V kolekci byly využity recyklované materiály a mono materiály. Vztah mezi přírodou a lidmi byl hlavním inspiračním zdrojem pro vytvoření oděvní kolekce pro tuto bakalařskou práci.

Chtěla jsem vyrobit tkanou strukturu, která by byla inspirována přírodou. Hlavním inspiračním zdrojem pro mě bylo moře a jeho obyvatelé. Vybrala jsem si denim, materiál, ze kterého jsem tkala tkaninu, protože má mnoho různých odstínů: od černé a tmavě modré až světle modré a bílé. S těmito barvami, jsem chtěla vytvořit efekt vlny na slunci. Měkká textura tkaniny se podobá povrchu vody a textilní reliéf, který byl vytvořen z džínových proužků tří barev (tmavě modré, světle modré a bílé) se podobá vlnám. Dalsím krokem bylo hledání konečného rozpoznatelného tvaru, který by měl být základem pro celou kolekci. Modelováním vzorku z džínové tkané struktury na krejčovské figuríně byl získán konečný měkký zaoblený tvar s důrazem na pas a boky.

Obr. č.6. Hledání tvaru z ručně tkané textilie

Obr. č. 7. Hledání formy celého oděvu

Dalším úkolem bylo představit ve své kolekci člověka, protože jsem chtěla ukázat vztah člověka a přírody. Inspirovala jsem se historií vzniku džínů a pro koho byly vyrobeny. Moje inspirace byla z oblečení prvních amerických zlatokopů ze San Franciska. Jejich oblečení muselo být vyrobeno z husté tkaniny a být volné tak, aby nebránilo pohybu během provozu. Měli na sobě košile s kapsami na hrudníku a džíny z velmi husté tkaniny s velkými kapsami. Někteří měli na sobě kombinézy, ve kterých se velmi snadno pracovalo. Tím jsem se inspirovala v této části kolekce. Modelům jsem chtěla dát objem a mírně zvětšit jejich rozměry, aby vypadaly trochu jako mužské oblečení na ženské postavě. Také jsem chtěla zdůraznit velké kapsy, které lze nalézt na kalhotách a na kombinéze. Pro tuto část kolekce jsem používala převážně bavlněnou bílou tkaninu keprové vazby.

Obr. č. 8. Američtí zlatokopové

Kromě toho jsem chtěla spojit „přírodní“ a „lidskou“ část kolekce. K přírodní části jsem použila perleťové knoflíky, které se mi líbily svou přirozenou strukturou. Každý knoflík je individuální a jedinečný. Tyto knoflíky jsem použila pro zapínání na bílém oblečení. Na džínách můžeme najít spoustu kovových dílů, jako jsou kovové knoflíky, kovová zdrhovadla a další, proto jsem chtěla použít ve své kolekci kovové díly. Použila jsem kovové spony a kovová zdrhovadla, jak v bílé části kolekce tak i v oblečení z tkané struktury. Perleťové knoflíky s jejich strukturou a kovové spony jsou detaily, která spojují obě části kolekce.

Kolekce se skládá ze šesti dámských modelů. Kolekce byla vytvořena z přírodní bavlny a ručně tkané textilie z recyklovaných džínů. Hlavní barvy kolekce jsou bílá a odstíny modré (od tmavě modré do světlé modré a bílé).

3.2. POUŽITÉ MATERIÁLY V KOLEKCI

3.2.1. BAVLNA

Bavlna je jemná bílá substance sestávající z vláken získávaných ze semen rostlin, které patří k rodu *Gossypium* (bavlník).

Bavlněné vlákno je jediná rostlinná buňka, odvíjející se od kůry semene. Buňka má tvar stužky se zesílenými okraj, šroubovitě zkroucené podél své podélné osy. Podle zákrutů lze do jisté míry určit zralost vlákna. Zralejší vlákno má zákrutů méně. Povrch bavlněného vlákna je tvořen primární stěnou, tzv. kutikulou. Je to pevná pokožka, která obsahuje pektiny a vosky a chrání vlákno před poškozením. Na vnitřní straně primární stěny je stěna sekundární, která je tvořena celulózu. Uvnitř vlákna je po celé délce dutina, která se nazývá lumen. Je vyplněna vzduchem.[6] Tloušťka jednoho bavlněného vlákna je 15-25 mikronů. V závislosti na délce (5 až 60 mm) můžou být vlákna klasifikovány jako krátká vlákna, střední vlákna a jemná vlákna, podle čehož se podrobují různým zpracováním. Vlákno je dutá trubka (což vysvětluje nízkou tepelnou vodivost), stočená kolem své osy (7-10 krát na 1 mm). Bavlna se skládá přibližně z 95% celulózy, a 5% tvoří voda, bílkoviny, tuky a vosky.[7] Barva vláken bývá bílá. Mohou mít nažloutlý, narůžovělý, hnědavý i jiný nádech.

Bavlna má dobré sorpční vlhkosti. Vlákno nabobtnáním zvýší svůj objem asi o 40%. Na rozdíl od jiných látek se u bavlny pevnost za mokra nesníží. Tažnost a pružnost bavlněných vláken je nízká. Vlákna mají velmi dobrou navlhavost, proto se i dobře barví. Jejich předností je i malý sklon ke vzniku elektrostatického náboje. Bavlněná vlákna mají dobrou tvárnost, získaný tvar však neudrží. Bavlněná vlákna mají nízkou odolnost proti plísním. Po zapálení hoří jasným plamenem. Po dohoření zůstává šedý popel, který zapáchá po spáleném papíru. Působením minerálních kyselin (např. H_2SO_4 , HNO_3) bavlna uhelnatí. Organické kyseliny (např. Kyselina mravenčí) ji zpravidla nepoškozují. Horké roztoky hydroxidů narušují bavlněná vlákna až po delší době působení. Následkem dlouhodobého působení slunečního světla bavlna hnědne a křehne. Bavlna hnědne rovněž při delším působení teplot kolem 200 °C, při vyšších teplotách dochází k jejímu zuhelnatění. Bavlněná vlákna mají všestranné použití, např. při výrobě oděvních textilií, dekoračních a bytových tkanin, technických tkanin, nití apod.[6]

3.2.2. HISTORIE DŽÍNOVINY A DŽÍNSŮ

Denim se poprvé objevil v Evropě v sedmnáctém století. Ve městě ve Francii, které se nazývá Serge de Nimes vyráběli tkaninu keprové vazby ze směsi hedvábí a vlny. Je možné, že termín "denim" pochází z názvu města Serge de Nimes, ve kterém vyráběli tuto látku. Na konci sedmnáctého století se látka pod jménem "nim" stala známá ve Velké Británii. Také vlněné sukno vyráběné na březích Středozemního moře v Provence se v okcitánštině označuje slovem "nim". Z něj by také mohlo pocházet slovo denim.[1]

Tkanina, která se jmenovala „jean“ se začala vyrábět v Janově a byla dovážena do Británie v šestnáctém století. V osmnáctém století začal vyrábět „jean“ pan Mills v Lancashiru. Vyrobit ho z bavlny. Tato látka byla použita při výrobě oděvů pro muže. Rozdíl mezi denimem z bavlny a jeanu je v tom že pro výrobu denimu používali barevné příze pro osnovu a bílé příze pro útek. Pro jean používali modré barevné nitě jak pro osnovu tak i pro útek.

Na začátku devatenáctého století se v Anglii a ve Spojených státech výrazem denim označuje velmi pevná bavlněná látka barvená indigem. Používal se na výrobu oděvů pro horníky, dělníky nebo černé otroky.

Historie moderních džínsů začíná u Levi Strausse. Na jaře od roku 1853 totiž mladý Levi Strauss, židovský podomní odchodník z New Yorku, ve čtyřiaadvaceti letech dorazil do San Franciska, kde panovala od roku 1849 zlatá horečka, která vypukla v Sieře Nevadě a způsobila značný nárůst počtu obyvatel. Levi Strauss s sebou přivezl větší množství stanové látky a plachtoviny. Plátno na stany a plachty, které používal mladý Levi Strauss, opravdu patřilo mezi tkaniny, které pocházely z Janova a jeho okolí. Vyrábělo se nejdříve ze směsi vlny se lnem, později lnu s bavlnou a od šestnáctého století sloužilo k šití lodních plachet, námořnických kalhot, stanových plachet a plachet k zakrytí nejrůznějších nákladů. Levi Strauss dostal nápad začít šít kalhoty. Úspěch byl okamžitý a z drobného newyorského obchodníka se stal výrobce konfekce a textilní průmyslník. Se švagrem založil společnost, která v průběhu let stále rostla. Tato společnost nejvíce prodávala pracovní oděvy a kalhoty. Ty ještě nebyly modré, ale nejrůznějších odstínů od špinavě bílé po tmavě hnědou. V letech 1860-1865 tedy Levi Strausse napadlo postupně je nahradit denimem, keprovou tkaninou dováženou z Evropy a barvenou indigem.

Výraz “blue jeans“ se na trhu objevil v roce 1920. Už od 70. let 19. století byly všechny džíny Levi Strausse modré, protože bavlněný denim se barvil indigem. Látka byla příliš silná, takže do ní neproniklo všechno barvivo, takže se nedala zaručit jejich stálobarevnost. Barva se chovala jako živá látka, která se vyvíjela zároveň s tím, kdo kalhoty nebo montérky nosil. O pár desetiletí později, kdy už nová barviva umožnila barvit indigem stejnoměrně, musely firmy vyrábějící džíny své výrobky bělit nebo uměle odbarvovat, aby získaly vybledlý odstín originálu.

V roce 1872 se Levi Strauss spojil s židovským krejčím z Rena jménem Jacob Davis, který o dva roky dříve dostal nápad šít kalhoty pro dřevorubce, jejichž zadní kapsy byly upevněny nýty. Tento nápad měl velký úspěch. V roce 1873 si Levi Strauss a Jacob Davis patentovali tuto myšlenku s názvem “Improvement in Fastening Pocket Opening”.

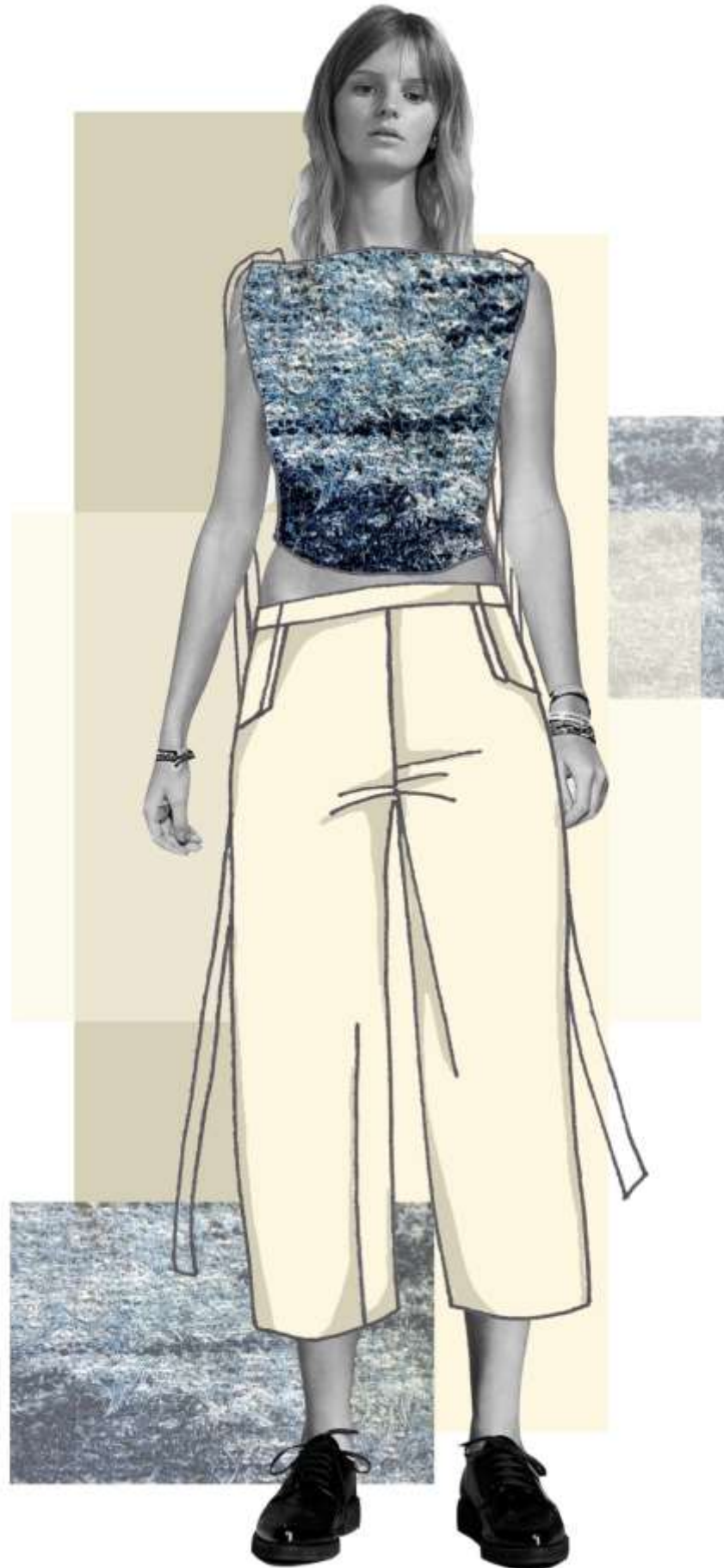
V roce 1890 skončila platnost obchodně právního patentu, který chránil džíny Levi Strauss. Vznikly konkurenční značky, které nabízely kalhoty ušité z méně silné látky a prodávaly je levněji. Firma Lee, založená v roce 1911, přišla v roce 1926 s nápadem nahradit knoflíky poklopce zipem. Největším konkurentem džínů značky Levi Strauss se však od roku 1919 stala firma Blue Bell (v roce 1947 přejmenovaná na Wrangler). V roce 1936, aby nedocházelo k záměmě s konkurenčními značkami, se nad zadní kapsu všech pravých džínů Levi Strauss našivala malá červená etiketa se jménem značky. To bylo poprvé, kdy se název značky ukazoval na vnější straně oděvu.[2]

Džíny přestaly být jenom pracovním oděvem. Staly se rovněž oděvem pro volný čas a prázdniny, zejména u bohatých vrstev z východu Spojených států, které jezdily na prázdniny na západ a chtěly si tam hrát na kovboje a průkopníky. V roce 1935 luxusní časopis Vogue přinesl první reklamu na džíny. Po druhé světové válce zasáhla móda nošení džín západní Evropu. Nejprve džíny kupovali v “amerických armádních přebytecích”, pak různí výrobci zřídili své továrny přímo v Evropě. V letech 1950-1975 je začala postupně nosit část mládeže. Džíny se staly oděvem mladých lidí a lidí z města. Byl to symbol sociální a sexuální svobody.

V dnešní době jsou džíny jedním z nejoblíbenějších oblečení. Světový denimový průmysl je obrovský a jeho hodnota je zhruba 60 miliard dolarů. Americká organizace Cotton Inc provedla průzkum mezi americkými ženami v roce 1996, podle výsledků tohoto průzkumu bylo odvozeno, že žena má asi 7 párů džín a dalších 9 věcí z denimu, a obléká se do těchto věcí 4 dny v týdnu.[1]

3.3. NÁVRHY

3.4. TECHNICKÝ NÁKRES A POPIS MODELU 1

Dámský model je složen ze dvou částí, košile a sukně.

KOŠILE

Materiálové složení:

bílý satén - 100% bavlna

Symbole údržby:

Střih košile byl vytvořen ze základního střihu halenky a následně upraven. Délka košile je 85 cm. Na košili jsou ozdobné proužky (3cm), které vytvářejí kříž v přední části košile a jsou spojeny mezi sebou pomocí kovových spon. Bylo použito sedm kulatých kovových spon o průměru 2cm: 4 jsou na rukavu, 3 jsou v zadní části košile. Pro zapínání bylo použito 10 perleťových knoflíků o průměru 1,2cm. Šířka manžety je 7cm.

Obr. č. 9. Technický nákres košile

SUKNĚ

Materiálové složení:

ručně tkaná textilie v plátnové vazbě s volným reliéfem

podšívka: modré plátno - 100% bavlna

Symboly údržby:

Sukně byla vytvořena ze třech dílů. Pro udržení tvaru byly použity vycpávky. Pro zapínání bylo použito kovové zdrhovadlo v zadní části sukně.

Obr. č. 10. Technický nákres sukně

3.5. TECHNICKÝ NÁKRES A POPIS MODELU 2

Dámský model je složený ze dvou částí, topu a kalhot.

TOP

Materiálové složení:

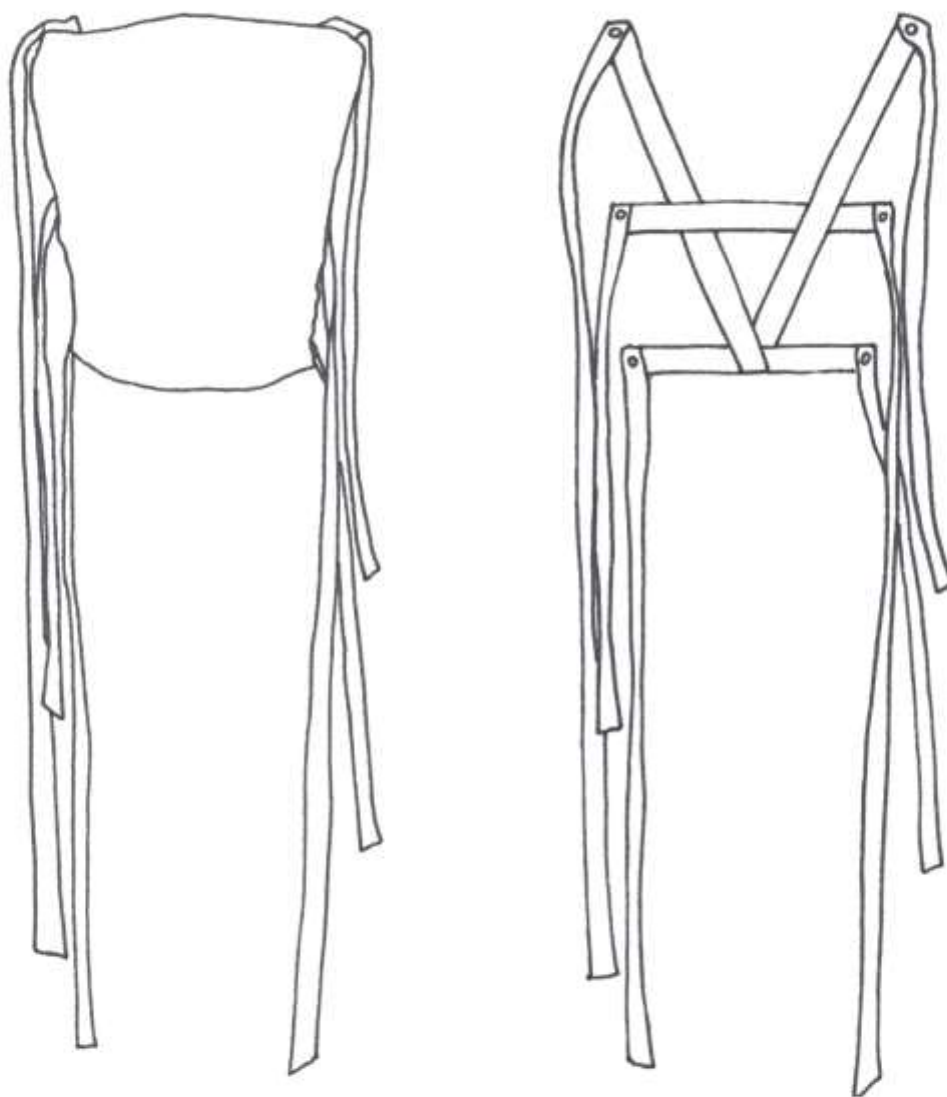
ručně tkaná textilie v plátňové vazbě

podšívka: modré plátno - 100% bavlna

bílé plátno – 100% bavlna

Symbole údržby:

Top byl vytvořen z jednoho dílu z ručně tkané textilie. Na zadní straně bylo vytvořeno proplétání z bílých bavlněných proužků. Šířka bílého proužku je 4cm. Pro spojení přední a zadní části byly použity šest perleťových knoflíků o průměru 1,2cm a šest kovových spon 4x1,5cm. Také byly použity dvě kovové spony 4x1,5cm jako dekorativní prvek na bílých proužcích.

Obr. č. 11. Technický nákres topu (1)

Obr. č. 12. Technický nákres topu (2)

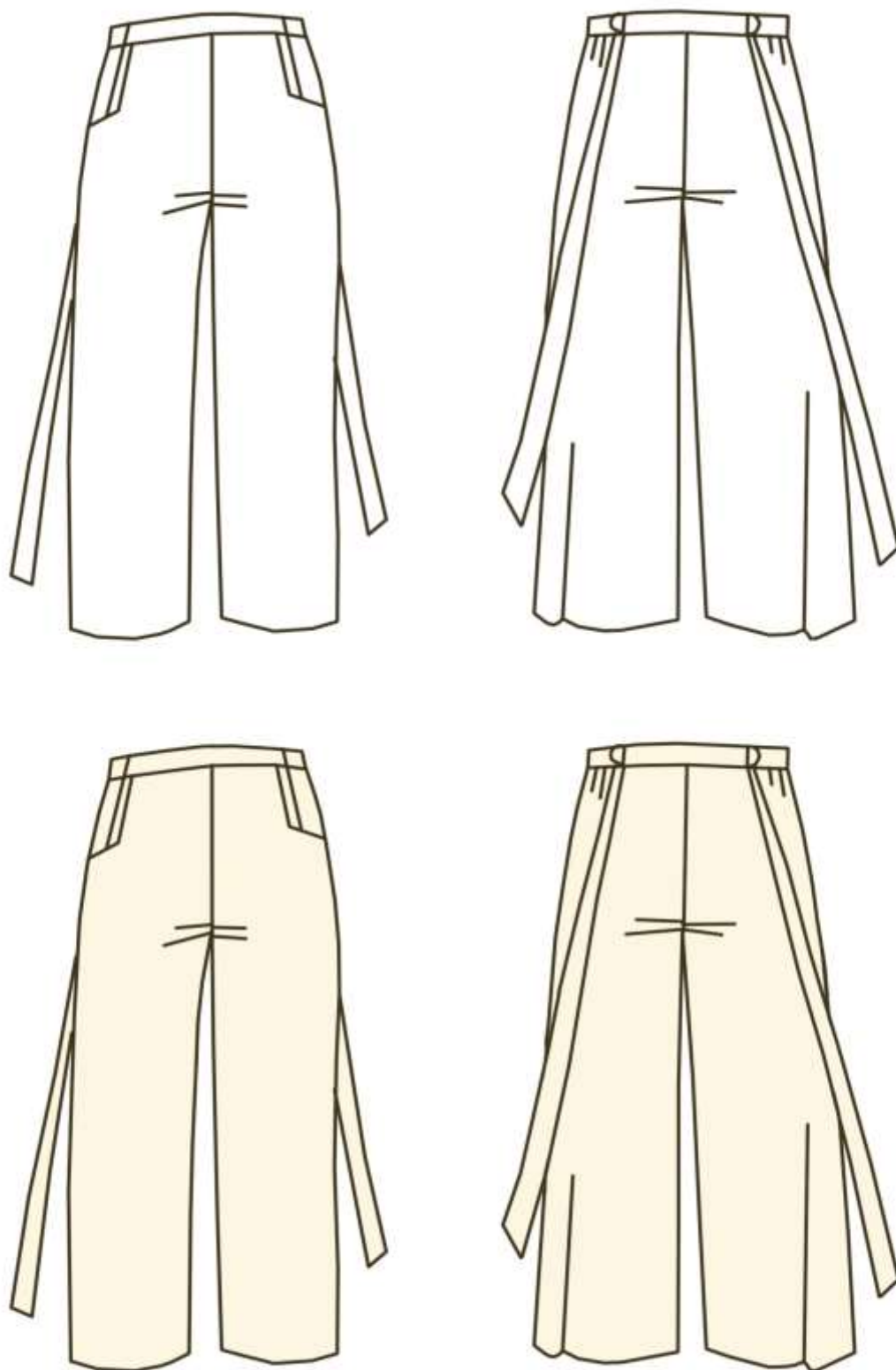
KALHOTY

Materiálové složení:

bílá tkanina - 98% bavlna, 2% elastan

Symbole údržby:

Střih kalhot byl vytvořen ze základního střihu kalhot a následně upraven. Delka kalhot je 70 cm. Jako dekorativní prvek byly v zadní části kalhot použity čtyři půlkulaté kovové spony ve velikosti 4cm. Na kalhotách jsou dvě tvarované včleněné kapsy.

Obr. č. 13. Technický nákres kalhot

3.6. TECHNICKÝ NÁKRES A POPIS MODELU 3

Dámský model je složený ze šatů.

ŠATY

Materiálové složení:

ručně tkaná textilie v plátňové vazbě s volným reliéfem

podšívka: modré platno - 100% bavlna

bílý satén – 100% bavlna

Symbole údržby:

Šaty byly vytvořeny ze 4 dílů. Pro udržení tvaru byly použity vycpávky. Pro zapínání bylo použito kovové zdrhovadlo v zadní části oděvu. V zadní a přední části bylo vytvořeno proplétání z bílých bavlněných proužku. Šířka proužku je 3 cm. Pro spojení bílých proužků byly použito 4 perleťových knoflíků o průměru 1,2cm, 8 obdélníkových kovových spon 3x1cm a 2 pulkulaté kovové spony ve velikosti 3cm.

Obr. č. 14. Technický nákres šatů

3.7. TECHNICKÝ NÁKRES A POPIS MODELU 4

Dámský model je složený ze dvou částí, kombinézy a šály.

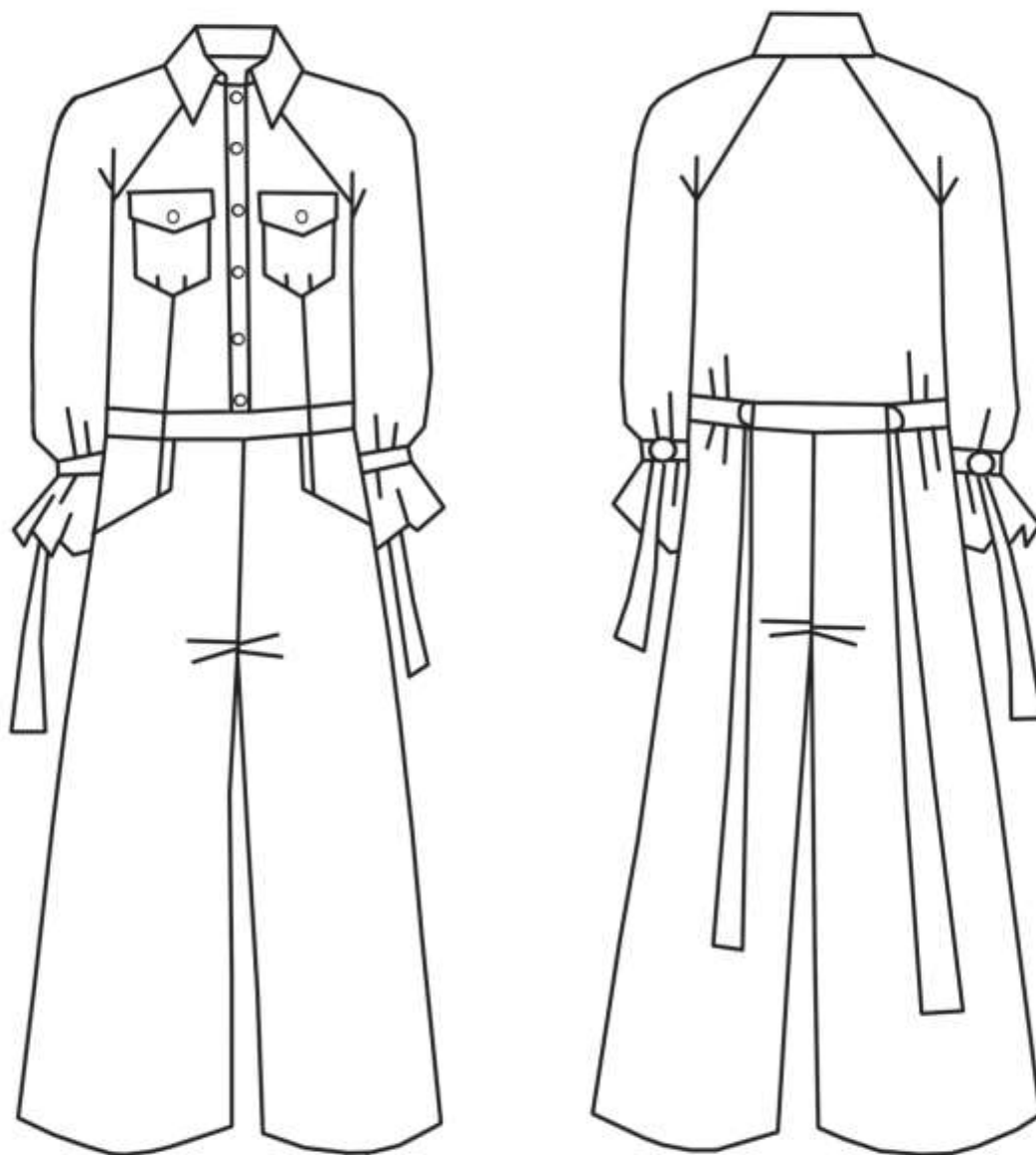
KOMBINÉZA

Materiálové složení:

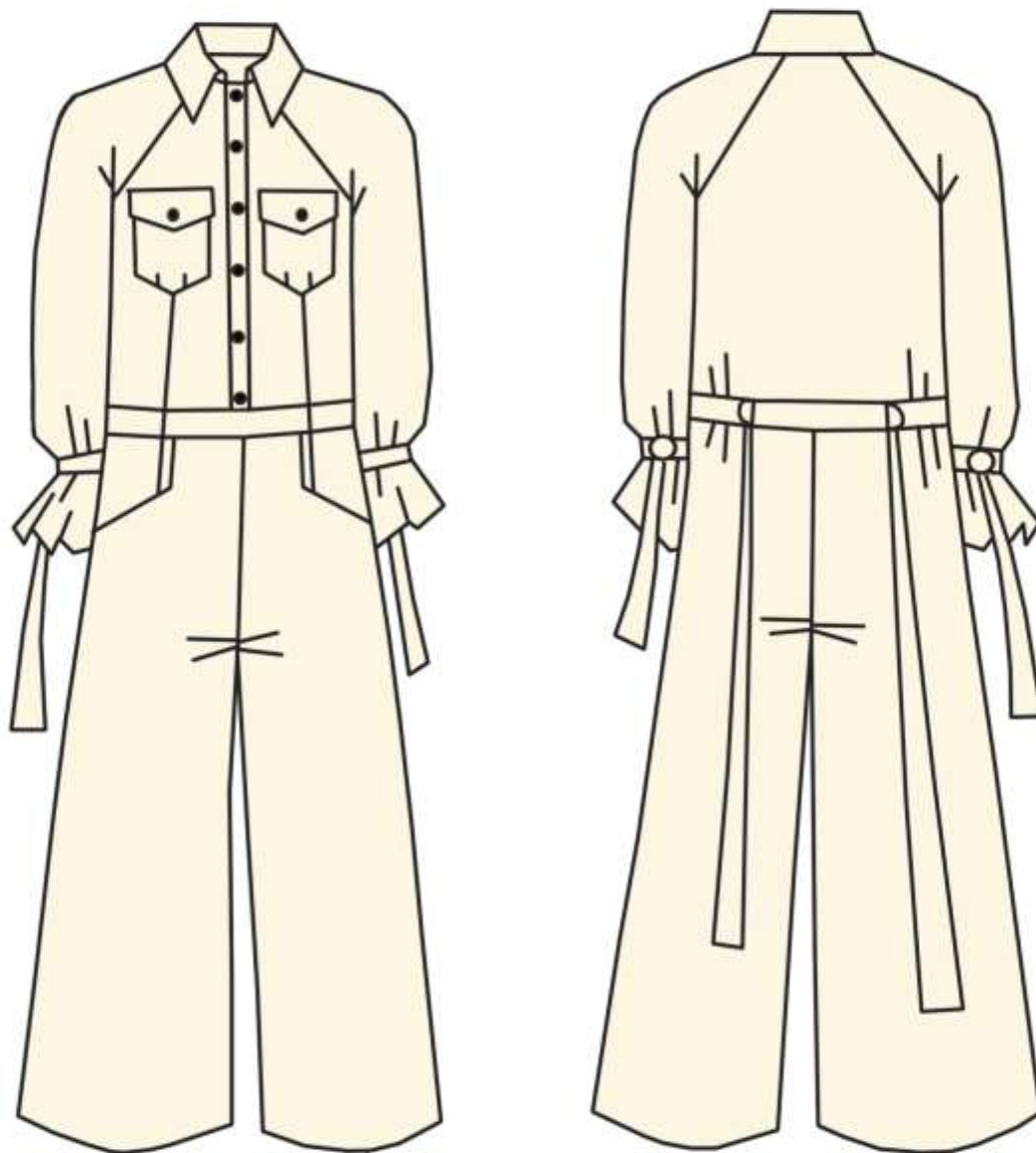
bílá tkanina – 98% bavlna, 2% elastan

Symbole údržby:

Na kombinéze jsou 4 kapsy: dvě tvarované včleněné kapsy na kalhotách a dvě nakládané na hrudi. Rukáv je raglánový. Pro zapínání byly použito šest perleťových knoflíků o průměru 2 cm. Jako dekorativní prvek bylo použito osm půlkulatých kovových spon o velikosti 4 cm pro zatahování bílých proužku v šířce 4 cm: čtyři jsou na rukávu a čtyři jsou na pasu v zadní části kombinézy.

Obr. č. 15. Technický nákres kombinézy (1)

Obr. č. 16. Technický nákres kombinézy (2)

ŠÁLA

Materiálové složení:

ručně tkaná textilie v plátnové vazbě s volným reliéfem

Symboly údržby:

Rozměr šály je 25x100cm.

3.8. TECHNICKÝ NÁKRES A POPIS MODELU 5

Dámský model je složený ze třech částí, z bundy, sukně a topu s dlouhým rukávem.

BUNDA

Materiálové složení:

ručně tkaná textilie v plátnové vazbě s volným reliéfem

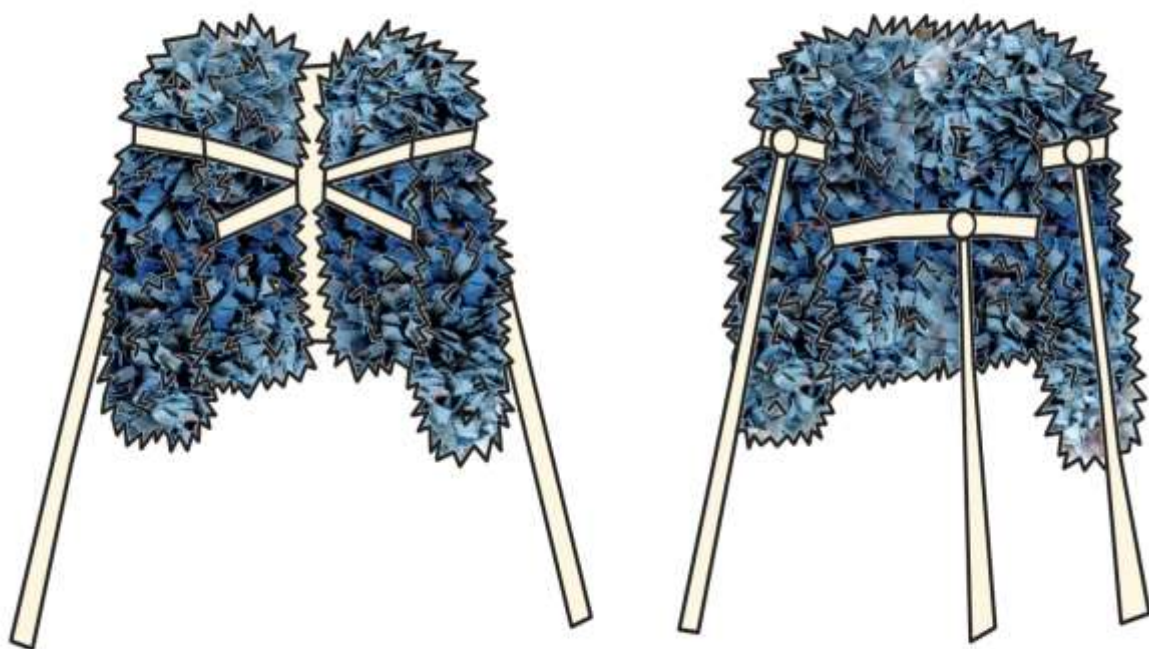
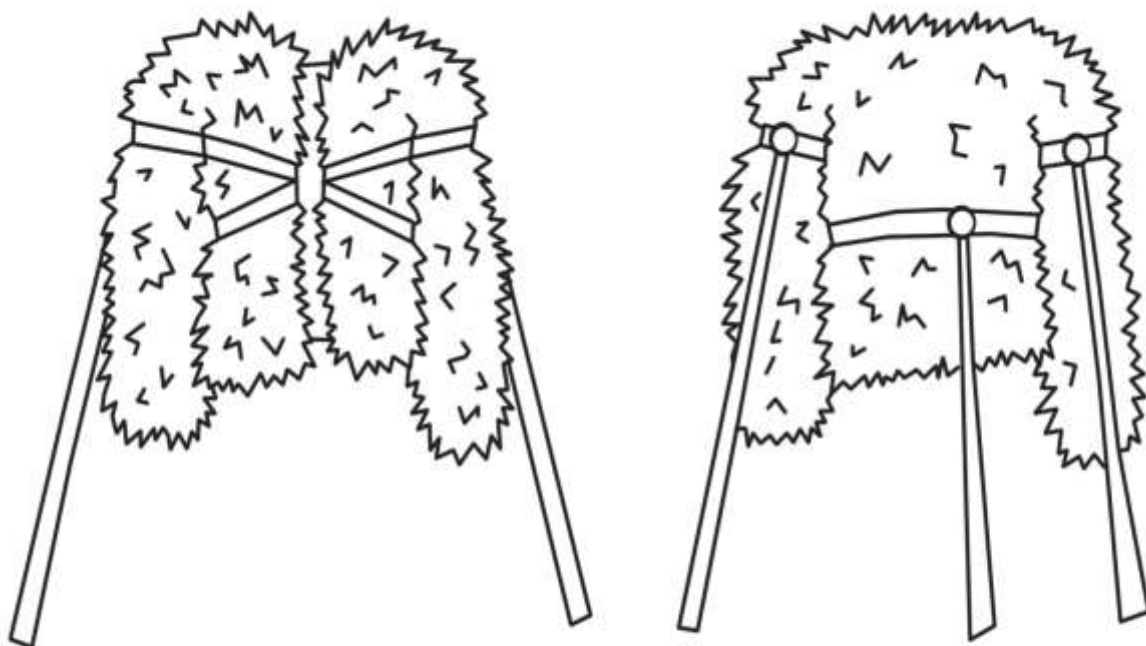
podšívka: modré plátno – 100% bavlna

bílá tkanina – 100% bavlna

Symbole údržby:

Bunda byla vytvořena z pěti dílů. Délka rukávu je tří čtvrtě. Z bílých bavlněných proužků o šířce 3cm bylo vytvořeno proplétání na předním a zadním dílu. Bílé proužky jsou spojeny pomocí šesti půlkulatých kovových spon o velikosti 3 cm.

Obr. č. 17. Technický nákres bundy

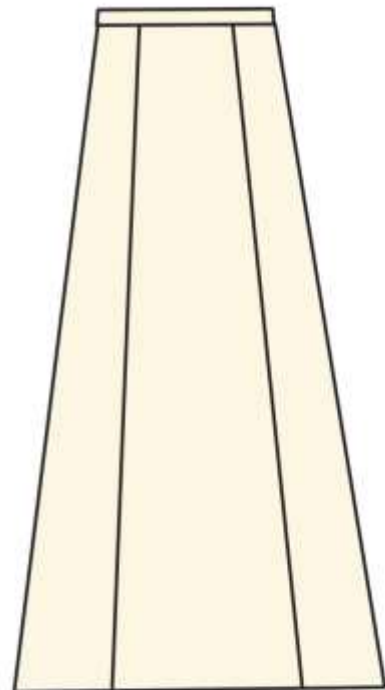
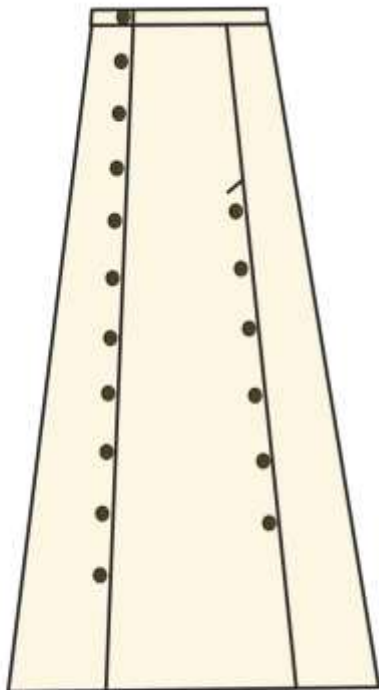
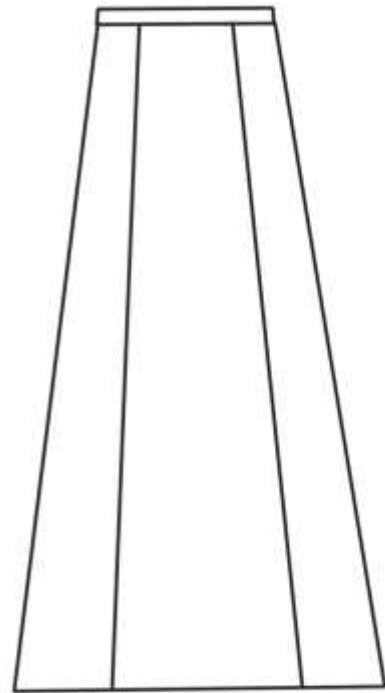
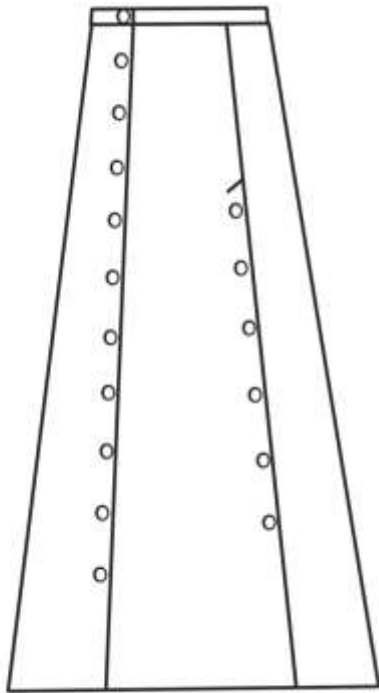
SUKNĚ

Materiálové složení:

bílá tkanina – 100% bavlna

Symbole údržby:

Střih sukně byl vytvořen ze základního střihu sukně a následně upraven. Vzniklo šest dílů. Délka sukně sahá až ke kotníkům. Zapínání je na pravé straně v přední části sukně. Pro zapínání bylo použito 11 perleťových knoflíků o průměru 2cm. Jako dekorativní prvek na přední části sukně bylo použito šest perleťových knoflíků o průměru 2cm.

Obr. č. 17. Technický nákres sukně

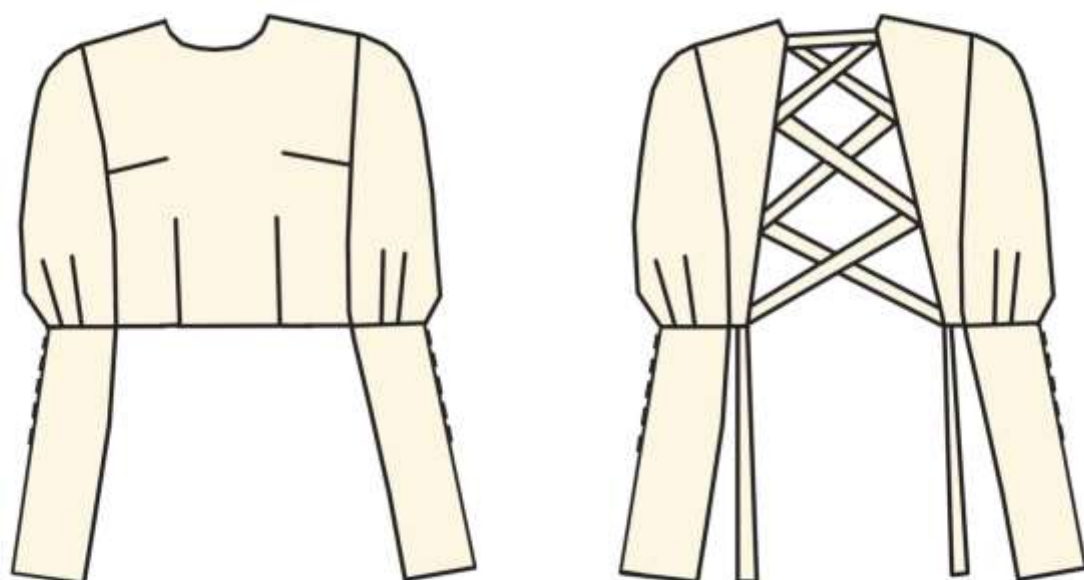
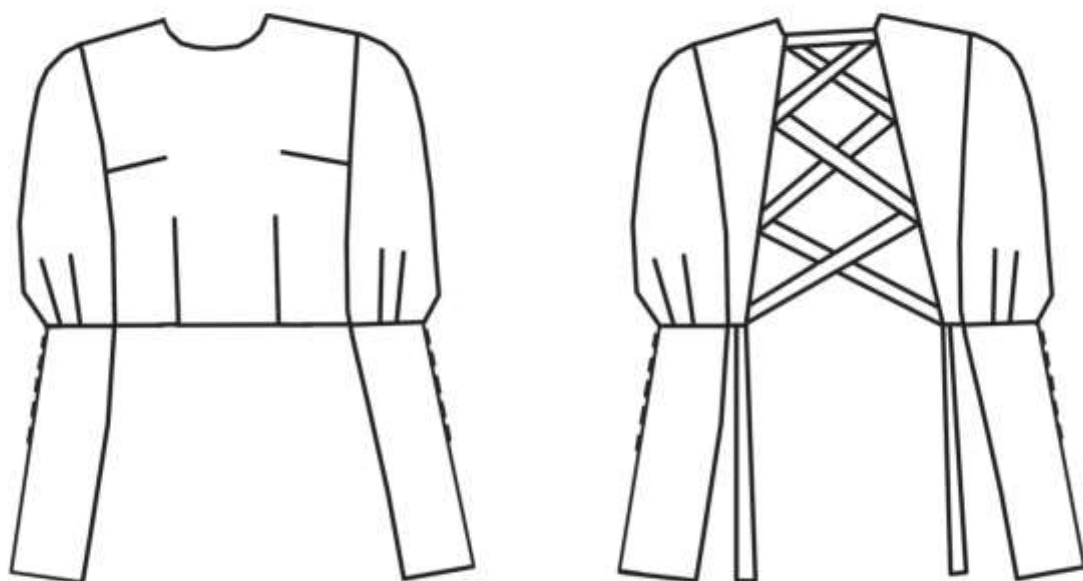
TOP S DLOUHÝMI RUKÁVY

Materiálové složení:

bílá tkanina – 100% bavlna

Symbole údržby:

Střih topu vznikl ze základního střihu halenky a následně byl upraven. Délka topu je do pasu. Délka rukávu je 65cm. Délka manžety na rukávu je 30 cm. Pro zapínání manžety bylo použito pět perleťových knoflíků o průměru 0,7 cm. V zadní části oděvu bylo použito 8 kovových spon 2x1cm. V zadní části topu byl vytvořen proplétající se motiv pomocí bavlněného proužku o šířce 2cm.

Obr. č. 18. Technický nákres topu

3.9. TECHNICKÝ NÁKRES A POPIS MODELU 6

Dámský model se skládá z kombinézy.

KOMBINÉZA

Materiálové složení:

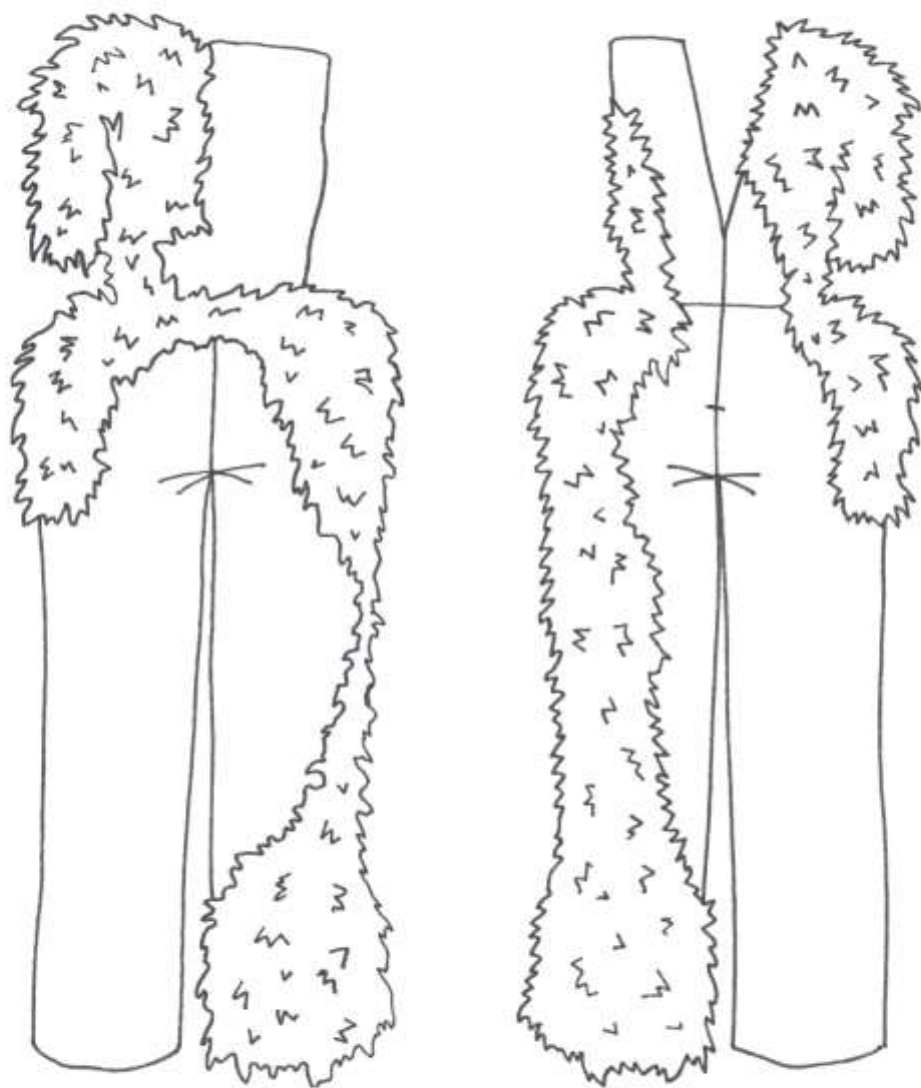

ručně tkaná textilie v plátnové vazbě s volným reliéfem

podšívka: modré platno – 100% bavlna

Symbyly údržby:

Kombinéza byla vytvořena z osmi dílů. Pro udržení tvaru byly použity vycpávky. Pro zapínání bylo použito kovové zdrhovadlo v zadní části sukně.

Obr. č. 19. Technický nákres kombinézy (1)

Obr. č. 20. Technický nákres kombinézy (2)

4. FOTODOKUMENTACE

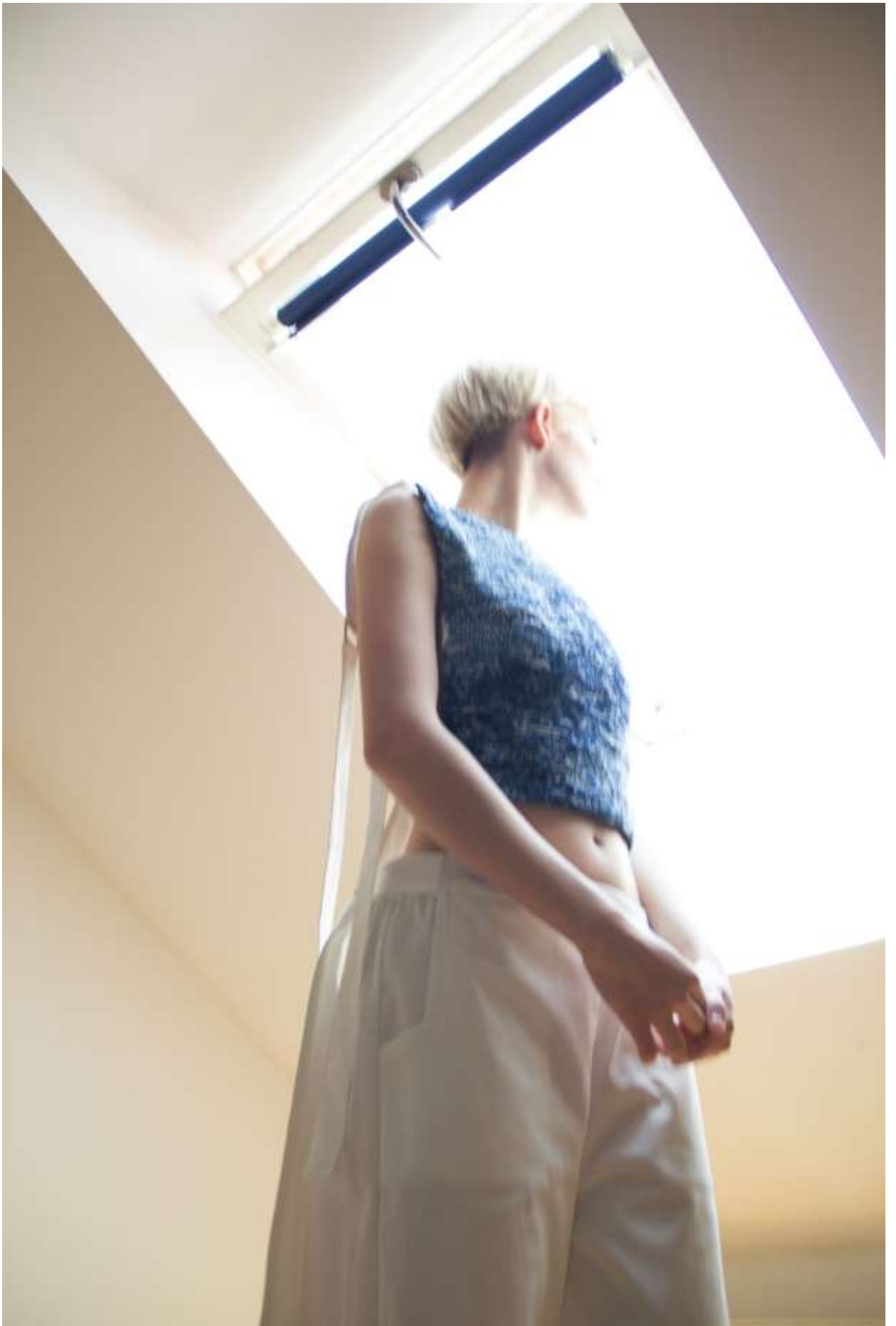

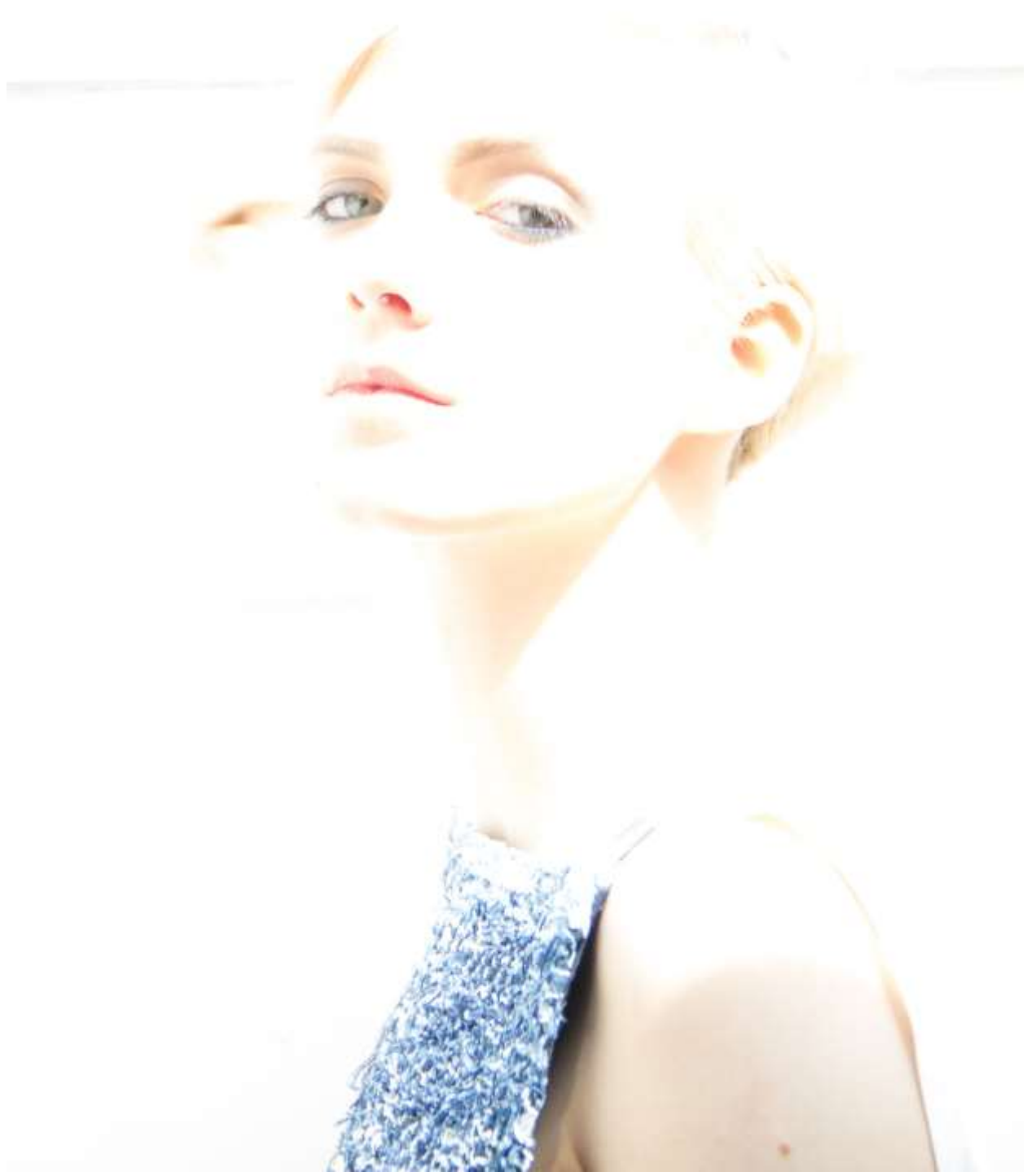

5. ZÁVĚR

Při tvorbě bakalářské práce jsem získala mnoho znalostí a zkušeností. Období věnované sbírání poznatků, inspirace, potřebných materiálů či samotná realizace oděvní kolekce, bylo pro mě velmi přínosným a obohacujícím.

V teoretické části bakalářské práce jsem se seznámila s tím, jak internet a masový trh ovlivnily spotřebu oděvů a textilních výrobků. To vedlo ke zvýšení počtu levného oblečení z nekvalitních materiálů na trhu. V procesu získávání informací jsem zjistila, jak pracují lidé v textilních továrnách a také jsem se dozvěděla, jaké jsou negativní dopady na životní prostředí. Také jsem zjistila, jaké chemikálie se používají v textilním průmyslu a jaký to má dopad na lidi a životní prostředí. Zjistila jsem co to je eko-móda a jaké má zásady.

V praktické části jsem se seznámila s technikou ručního tkaní na tkacím rámu. Pro mě nejtěžší fází při výrobě kolekce bylo vytvoření autorské tkaniny s využitím recyklovaných džínů. To zabralo většinu času. Celkem šití jedné věci z tkané struktury trvalo od 5 dnů až do 3 týdnů. Celkově jsem zrecyklovala přibližně 30 párů džínů, které byly zakoupeny v second handu. Také je v kolekci použita přírodní bavlna. Vzhledem k tomu, že džíny jsou také z bavlny, kolekce je vyrobená z monomateriálů. Je velmi vhodná pro další recyklaci. Finální kolekce se skládá ze šesti modelů, které jsou navzájem kombinovatelné.

Po přečtení informací o tom, jak vyrábět oblečení, které nosím, jsem přišla na myšlenku uvědomělé spotřeby. Teď budu chtít převzít odpovědnost nejen pro nákup oblečení, ale také do jiných věcí. Chtěla bych nakupovat výrobky od výrobců, kteří hlídají, aby výroba jejich produktu byla šetrná k životnímu prostředí. To platí nejen pro textilní a oděvní výrobky, ale také pro potraviny a výrobky pro domácnost. V budoucnosti plánuji mít nadále zájem o problematiku udržitelného přístupu k módě a k oděvnímu průmyslu. Ráda bych hledala nové způsoby výroby oděvů, šetrnější k životnímu prostředí. Chtěla bych vytvářet oblečení, které by působilo minimální škodu na životním prostředí.

7. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] Black S.: "Eco-Chic, The Fashion Paradox", Black Dog Publishing 2011
- [2] Pastoureau M.: "Modrá. Dějiny jedné barvy", Argo 2013
- [3] Joy A., Sherry J.F., Venkatesh A., Wang J., Chan R.: „Fast Fashion, Sustainability, and the Ethical Appeal of Luxury Brands“, Fashion Theory, Volume 16, Issue 3, pp. 273 – 296, Berg 2012
- [4] Horyn C.: „Raf Simon speaks to Cathy Horyn on the speed of fashion“. 2015-11. Dostupné na World Wide Web: <<http://www.businessoffashion.com/articles/bof-exclusive/bof-exclusive-raf-simons-i-dont-want-to-do-collections-where-im-not-thinking>>
- [5] Rayner V.: „Jonathan Anderson: „Fashion isn't romantic, it's business“. 2015-11. Dostupné na World Wide Web: <<http://www.buro247.ru/fashion/feed/dzhonatan-anderson-moda-eto-ne-romantika-a-biznes.html>>
- [6] „Bavlna“. 2016-04. Dostupné na World Wide Web: <<http://www.guffoo.cz/textil-tul/index.php?nid=2634&lid=cs&oid=305066>>
- [7] „Bavlna“ 2016-04. Dostupné na World Wide Web: <<https://ru.wikipedia.org/wiki/Хлопок>>
- [8] Vera Reyner.: “How ‘Corporation of Monsters’ H&M will save the world?”. 2016-04. Dostupné na World Wide Web: <<https://www.buro247.ru/fashion/feed/kak-korporatciya-monstrov-h-m-spasaet-mir.html>>
- [9] “Sustainability Commitment”. 2016-04. Dostupné na World Wide Web: <<http://sustainability.hm.com/en/sustainability/commitments/choose-and-reward-responsible-partners/code-of-conduct.html>>
- [10] Vera Reyner.: „Korunní princezna Victoria představila ocenění vítězů H&M Global Change Award“. 2016-04. Dostupné na World Wide Web: <<https://www.buro247.ru/fashion/news/kronprintcessa-viktoriya-vruchila-nagrady-pobedite.html>>

[11] „100 world’s most sustainable corporations“. 2016-04. Dostupné na World Wide Web: <<http://www.corporateknights.com/reports/2016-global-100/2016-global-100-results-14533333/>>

[12] „Toxikologické dopad výrobků textilního průmyslu“. 2016-05. Dostupné na World Wide Web: <<http://bibliofond.ru/view.aspx?id=492753>>

[13] Legonkov A. V.: „Ekologická a výrobní kontrola při výrobě textilních produktu“. 2016-05. Dostupné na World Wide Web: <<http://diplomba.ru/work/131147>>

POUŽITÉ OBRAZKY

Obr. č. 8. Američtí zlatokop. 2016-04. Dostupné na World Wide Web: <http://prousa.info/california_gold_rush>

Symboly udřby. 2016-04. Dostupné na World Wide Web: <<http://www.dokonalydomov.cz/symboly-udrzby-textilii/>>